

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 29 janar 2013
Nr. ref. :RK370/13

VENDIM PËR KËRKESËN PËR MASË TË PËRKOHSHME DHE AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin Nr. KI139/12

Parashtrues

Besnik Asllani

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjyimit të Gjykatës Supreme të Republikës
së Kosovës, PKL. nr. 111/2012 i 30 nëntorit 2012**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, Kryetar
Ivan Čukalović, Zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Kadri Kryeziu, gjyqtar, dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Parashtruesi i kërkesës është z. Besnik Asllani, me vendbanim në Prishtinë, i përfaqësuar nga z. Bejtush Isufi, avokat.

Vendimi i kontestuar

2. Vendimi gjyqësor i kontestuar është Aktgjykimi i Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës, PKL. nr. 111/2012 i 30 nëntorit 2012, të cilin parashtruesi e ka pranuar më 18 dhjetor 2012.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes së kërkesës është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të kontestuar, me të cilin parashtruesi i kërkesës pretendon se i është shkelur e drejta për gjykim të drejtë dhe të paanshëm.
4. Parashtruesi gjithashtu kërkon nga Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata) të lëshojë masë të përkohshme përkitazi me pezullimin e ekzekutimit të Aktgjykimit të Gjykatës së Qarkut në Prishtinë, P. nr. 433/2009, të 7 shtatorit 2010.

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta); në nenin 27 dhe nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121, të 15 janarit 2009 (në tekstin e mëtejme: Ligji); dhe në rregullin 28 dhe rregullin 54 të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja).

Procedura në Gjykatë

6. Më 31 dhjetor 2012, parashtruesi e dorëzoi kërkesën në Gjykatë.
7. Më 17 janar 2012, Kryetari caktoi gjyqtarin Almiro Rodrigues Gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues në përbërje të gjyqtarëve: Robert Carolan (kryesues), Altay Suroy dhe Ivan Čukalović.
8. Më 22 janar 2013, Gjykata e njoftoi përfaqësuesin e parashtruesit të kërkesës dhe e informoi Gjykatën Supreme për regjistrimin e kërkesës me Nr. KI139/12.
9. Më 29 janar 2013, Kolegji shqyrtues e shqyrtoi raportin e Gjyqtarit raportues dhe i rekomandoi Gjykatës në përbërje të plotë papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

10. Më 5 tetor 2009, Prokurori ngriti aktakuzë (PP. nr. 668-6/2009) në Gjykatën e Qarkut në Prishtinë, duke akuzuar parashtruesin për kryerjen e veprës penale të detyrimit në tentativë.
11. Më 7 shtator 2010, Gjykata e Qarkut në Prishtinë nxori Aktgjykimin (P. nr. 433/2009) me të cilin shpall fajtor parashtruesin për veprën penale të detyrimit në tentativë dhe e dënonte me burgim në kohëzgjatje 1 (një) vit e 6 (gjashtë) muaj.
12. Më 7 mars 2011, Prokurori ushtroi ankesë ndaj Aktgjykimit, duke kërkuar dënim më të lartë për të akuzuarit.
13. Më 11 janar 2012, Gjykata Supreme e Kosovës nxori Aktgjykimin (Ap. nr. 155/11) me të cilin e ndryshoi Aktgjykimin e Gjykatës së Qarkut (P. nr. 433/2009 të 7 shtatorit 2010) përkitazi me cilësimin dhe me kualifikimin juridik të veprës penale dhe pjesërisht

miratoi ankesën e Prokurorit. Prandaj, aktgjykimi i sipërpërmendur është ndryshuar vetëm përkitazi me vendimin për shqiptimin e masës së dënimit, duke shqiptuar dënimin me burgim në kohëzgjatje katër (4) vjet dhe duke aplikuar gjithashtu dënimin me gjobë në shumën 1.000 (një mijë) euro.

14. Më 8 mars 2012, parashtruesi parashtrroi kërkesë për mbrojtjen e ligjshmërisë në Gjykatën Supreme, duke pretenduar se gjykata e instancës së parë e ka konstatuar gabimisht gjendjen faktike dhe gabimisht e ka aplikuar ligjin, me propozim që gjykata ta ndryshojë Aktgjykimin e Gjykatës së Qarkut në Prishtinë (P. nr. 433/2009) dhe Aktgjykimin e Gjykatës Supreme (Ap. nr. 155/11) dhe ta lirojë nga akuza parashtruesin, ose çështjen ta kthejë në rigjykim.
15. Më 30 nëntor 2012, Gjykata Supreme e Kosovës (PKL. nr. 111/2012) e refuzoi si të pabazuar kërkesën, duke vërtetuar Aktgjykimin e Gjykatës Supreme (Ap. nr. 155/11 të 11 janarit 2012). Gjykata Supreme ka konstatuar se këto çështje të ngritura nga mbrojtja e parashtruesit nuk mund të jenë objekt shqyrtimi i kërkesës për mbrojtjen e ligjshmërisë.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

16. Parashtruesi i kërkesës pretendon se me aktgjykimin e Gjykatës Supreme i janë shkelur të drejtat kushtetuese, të garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] dhe me nenin 33 [Parimi i Legalitetit dhe Proporcionalitetit në Rastet Penale], si dhe shkelje të nenit 6, në lidhje me nenin 13, të KEDNJ-së.
17. Parashtruesi ka kërkuar nga Gjykata Kushtetuese që të anulojë aktgjykimin e Gjykatës së Qarkut si dhe dy aktgjykimet e Gjykatës Supreme dhe çështjen ta kthejë në rigjykim në Gjykatën e Qarkut në Prishtinë, sipas udhëzimeve përkitazi me përdorimin e standardit të të provuarit përtej dyshimit të bazuar si dhe interpretimin e ligjit penal në pajtim me parimin e prezumimit të pafajësisë.
18. Më konkretisht, parashtruesi i kërkesës "kërkon nga Gjykata Kushtetuese e Kosovës që të jap përgjigje në tri pyetje:
  - a) A është përdorur standardi i të provuarit "përtej dyshimit të bazuar" për të përcaktuar fajësinë e Besnik Asllanit nga ana e Gjykatës së Qarkut në Prishtinë dhe Gjykatës Supreme të Kosovës (duke vepruar si gjykatë e instancës së dytë)?
  - b) A është shkelur parimi i legalitetit në rastin konkret nga tri instancat?
  - c) A ka pasur paraqitësi i kërkesës një gjykim të drejtë në mungesë të arsytimit adekuat nga ana e Gjykatës Supreme të Kosovës duke vepruar në bazë të kërkesës për mbrojtjen e ligjshmërisë?

Kërkesa për masë të përkohshme

19. Parashtruesi gjithashtu kërkon nga Gjykata të vendosë masa të përkohshme për pezullimin "e ekzekutimit të dënimit të caktuar me Aktgjykimin e Gjykatës së Qarkut në Prishtinë (P. nr. 433/2009 të 7 shtatorit 2010) të vërtetuar nga Gjykata Supreme e Kosovës (Ap. nr. 155/11 të 11 janarit 2012) deri sa kjo çështje të përfundojë në Gjykatën Kushtetuese të Kosovës.
20. Parashtruesi pretendon që:

“Në rastin konkret në rast të mos miratimit të kërkesë për masë të përkohshme sigurose paraqitësi i kërkesës do të pësoj dëm të pariparueshme. Kjo për faktin se edhe përkundër që me asnjë provë nuk është vërtetuar fajësia e tij, atij do ti privohet e drejta themelore e njeriut - liria dhe do të duhet të shkoj në vuajtje të dënimit me burgim së shpejti. Kërkesa e paraqitësit është poashtu “prima facie” e bazuar ngase mund të shihet shumë qartë se ai është dënuar duke u bazuar vetëm në një dyshim i cili asnjëherë nuk u provua dhe sistemi gjyqësor dështoi ti ofroj mbrojtjen e duhur juridike”.

21. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 116.2 [Efekti Juridik i Vendimeve] i Kushtetutës i cili përcakton:

“2. Përderisa procedura të mos përfundojë para Gjykatës Kushtetuese, ajo mund të suspendojë përkohësisht veprimin ose ligjin e kontestuar, derisa të merret vendimi i Gjykatës, nëse konsideron që aplikimi i veprimit a ligjit të kontestuar, mund të shkaktoj dëme të pariparueshme”.

22. Gjykata gjithashtu merr në konsiderim nenin 27 të Ligjit, i cili parasheh:

“Gjykata Kushtetuese sipas detyrës zyrtare ose me kërkesë të palës mund të vendos përkohësisht masa të përkohshme ndaj një çështjeje që është objekt i procedurës, nëse këto masa janë të nevojshme për të evituar rreziqe ose dëme të pariparueshme, ose nëse marrja e këtyre masave të përkohshme është në interes publik”.

23. Për më tepër, rregulli 54 (1) të Rregullores së punës parasheh se:

“Ne gfarëdo kohe, përderisa kërkesa është e pazgjydhur para Gjykatës dhe meritat e kërkesës nuk janë vendosur nga Gjykata, pala mund të kërkojë vendosjen e masës se përkohshme.”

24. Së fundi, rregulli 55 (1) i Rregullores së punës parasheh se:

“Kërkesa për masë të përkohshme do të shqyrtohet me shpejtësi nga Gjykata dhe do t'i jepet përparësi para të gjitha kërkesave të tjera.”

25. Për më tepër, në mënyrë që gjykata të vendosë masën e përkohshme, duhet që, në pajtim me rregullin 55 (4) të Rregullores së punës, të gjejë se:

“(a) pala që kërkon masën e përkohshme ka treguar rastin prima facie për meritat e kërkesës dhe, nëse akoma nuk është vendosur për pranueshmerinë e saj, rastin prima facie për pranueshmerinë e kërkesës;

(b) pala që kërkon mase të përkohshme ka dëshmuar se do të pësojë dëme të pariparueshme nëse nuk lejohet masa e përkohshme; dhe

(c) masa e përkohshme është me interes publik.

Nëse pala që kërkon masë të përkohshme nuk paraqet dëshmitë e nevojshme, Kolegji shqyrtues do të rekomandojë refuzimin e kërkesës.

Pranueshmëria e kërkesës

26. Në këtë rast, Gjykata i referohet nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] që përcakton se:

1. *Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.*
7. *Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.*
27. Neni 47 (2) i Ligjit për gjykatë gjithashtu parasheh se:
- “Individi mund ta ngritë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”*
28. Gjykata gjithashtu i referohet nenit 48 të Ligjit i cili parasheh se:
- “Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj”.*
29. Për më tepër, Rregulli 36 (1) a) dhe c) i Rregullores parasheh që:
- (1) Gjykata mund t'i shqyrtojë kërkesat vetëm nëse:*
- a) janë shteruar të gjitha mjetet juridike efektive të përcaktuara me Ligj kundër vendimit ose kundër aktgjykimit të kundërshtuar;*
- b) kërkesa parashtrohet brenda katër muajsh nga dita e dorëzimit të vendimit të mjetit të fundit juridik efektiv të parashtruesi; ose*
- c) kërkesa është qartazi e bazuar.*
30. Gjykata konsideron se parashtruesi e ka përmbushur afatin e përcaktuar prej katër muajve, të numëruar prej ditës kur atij i është dorëzuar aktgjykimi i Gjykatës Supreme; se e ka arsyetuar kërkesën me fakte relevante dhe me një referencë të qartë për shkeljet e pretenduara; se e ka kontestuar në mënyrë eksplicite aktgjykimin e Gjykatës Supreme si një akt konkret të autoritetit publik, objekt i shqyrtimit; se e ka theksuar në mënyrë të qartë mbrojtjen e kërkuar juridike dhe se i ka bashkëngjitur vendimet e ndryshme dhe informatat dhe dokumentet tjera mbështetëse.
31. Në bazë të asaj që u tha më lart, parashtruesi kryesisht pretendon se me aktgjykimin e Gjykatës Supreme i janë shkelur të drejtat e tij kushtetuese të garantuara me nenin 31 (E drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm).
32. Parashtruesi pohon se “Gjykata Supreme e Kosovës, duke vepruar sipas kërkesës për mbrojtje të ligjshmërisë, të parashtruar nga parashtruesi i kërkesës, nxori një aktgjykim mjaft formal. Ky vendim i gjykatës nuk ofron arsyetim adekuat në lidhje me pretendimet e ngritura nga mbrojtja.”
33. Gjykata vëren se aktgjykimi i Gjykatës së Qarkut (P.nr. 433/2009) thekson:
- I akuzuari Besnik Asllani, në mbrojtjen e vet, nuk ka pranuar veprën penale në pikën I të dispozitivit të aktakuzës të detyrimit në tentativë nga neni 267 para. 2 lidhur me par. 1 lidhur me nenin 20 të KPK, ndërsa ka pranuar fajësinë për veprën penale nga neni 328 par. 2 të KPK (mbajtja në pronësi, në kontroll, në posedim ose në shfrytëzim të paautorizuar të armëve).*

34. Në aktgjykimin e Gjykatës së Qarkut (P.nr. 433/2009) më tutje theksohet:

“Gjendjen e këtyllë faktike përveç provave të administruara dhe të analizuara me lartë, gjykata e ka vërtetuar edhe nga vërtetimet mbi marrjen e sendeve, konfiskimin e armëve, dhe fishekëve, telefonave, raportin e ekzaminimit balistik, raportin mbi ekzaminimin e IMEJL-it, të telefonave, raportin mbi ekzaminimin e aparateve telefonike, raportin mbi përgjimin e bisedave telefonike mes të akuzuarve dhe të dëmtuarit, raportet e ndryshme mbi zbatimin masave të fshehta teknike sipas urdhërësive të gjykatës, hyrjet-daljet dhe SMS, mes të akuzuarve dhe të dëmtuarit, si dhe shikimi në foto dokumentacioni e hetimeve.”

35. Parashtruesi ushtroi ankesë ndaj aktgjykimit të Gjykatës së Qarkut në Gjykatën Supreme *“për shkak të shkeljes esenciale të dispozitave të procedurës penale, vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike, shkeljes së ligjit penal dhe vendimit mbi sanksionin penal, me propozim që aktgjykimi i ankimuar të anulohet ose të ndryshohet ashtu që i akuzuari të lirohet nga akuza për veprën penale të detyrimit, ndërsa t'i shqiptohet dënimi më i butë për veprën penale mbajtja në pronësi, në kontroll, në posedim ose në shfrytëzim të paautorizuar të armëve nga neni 328 par. 2 të KPK.”*
36. Gjykata Supreme (Ap.nr. 155/2011, 11 janar 2012) pas analizës së tërësishme të bazave të ankesës gjeti se *“pretendimet e ankimuarra të lartpërmendura janë të pabazuara.”*
37. Parashtruesi parashtrroi kërkesë për mbrojtjen e ligjshmërisë kundër aktgjykimit të Gjykatës Supreme, *“për shkak të shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës penale nga neni 403 para. 1 pika 12 të KPPK, shkeljes së ligjit penal dhe shkeljeve tjera të dispozitave të procedurës penale të cilat kanë ndikuar në ligjshmërinë e vendimit gjyqësor, me propozim që Gjykata Supreme ta anulojë aktgjykimin e shkallës së parë dhe atë të shkallës së dytë dhe lëndën t'ia kthejë në rigjykim dhe rivendosje Gjykatës së shkallës së parë, apo ta liroj të dënuarin nga akuza.”*
38. Gjykata Supreme (Pkl. Nr. 111/2012 të 30.11.2012) pas shqyrtimit të padisë në kërkesën për mbrojtjen e ligjshmërisë, gjeti se kërkesa është e pabazuar.
39. Gjykata Kushtetuese vëren se bazat e ankesës në Gjykatën Supreme, qoftë në instancën e dytë apo në mbrojtjen e ligjshmërisë, përmbajnë pretendime që kanë të bëjnë me shkelje substanciale të dispozitave të procedurës penale, konstatimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike, shkelje të ligjit penal dhe vendimit për sanksionet penale.
40. Gjykata Kushtetuese konsideron se ato pretendime mund të jenë të fushës së ligjshmërisë.
41. Gjykata Kushtetuese më tej vëren se në Gjykatën e Qarkut dhe në Gjykatën Supreme asnjë pretendim nuk është bërë nga parashtruesi i kërkesës mbi bazën e kushtetutshmërisë, qoftë në mënyrë implicite qoftë në substancë, që do ngritë shkeljen e pretenduar të të drejtave të njeriut dhe lirive themelore të parashtruesit të garantuara me Kushtetutë.
42. Në këtë drejtim, Gjykata Evropiane (shih rastin Fressoz dhe Roire kundër Francës (Kërkesa nr. 29183/95), Aktgjykimi i 21 janarit 1999) e ritheksoi, *mutatis mutandis*, se “qëllimi i rregullit [rregullit për shterimin] i referuara më lartë është që t'u jepet mundësia shteteve kontraktuese që të parandalojnë ose korrigjojnë – zakonisht përmes gjykatave – shkeljet e pretenduara kundër tyre para se këto pretendime të ngritën në Gjykatë. Ky rregull duhet të zbatohet me “me një shkallë fleksibiliteti dhe pa

formalizëm të tepruara”; mjafton që ankesat që mendohet të paraqiten më vonë në Strasburg të jenë ngritur “të paktën në substancë dhe në pajtim me kërkesat formale dhe afatet kohore të përcaktuara në ligjin nacional”, pranë autoriteteve nacionale (shih Castells kundër Spanjës, aktgjykimi i 23 prillit 1992, seria A nr. 236, p. 19, § 27, dhe the Akdivar dhe të tjetër kundër Turqisë, aktgjykimi i 16 shtatorit 1996, Raportet 1996-IV, pp. 1210-11, §§ 65-69”).

43. Në pajtim me parimin e subsidiaritetit, parashtruesi i kërkesës është i detyruar të shterë të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj, siç parashihet në nenin 113 (7) dhe dispozita të tjera ligjore, të cilat u përmendën më lart.
44. Në të vërtetë, qëllimi i rregullit të shterimit është që, në këtë rast, t'i ofrohet Gjykatës së Qarkut dhe asaj Supreme mundësia e korrigjimit të shkeljeve të pretenduara të Kushtetutës. Rregulli i shterimit është në mënyrë funksionale i ndërthurur me karakterin e subsidiaritetit të kornizës procedurale të drejtësisë kushtetuese. (Shih, *mutatis mutandis Selmouni kundër Francës [GCI, § 74; Kudla kundër Polonisë [GCI, § 152; Andrashik dhe të tjerët kundër Sllovakisë [dec.]*).
45. Parimi i subsidiaritetit kërkon që parashtruesi të shterojë të gjitha mundësitë procedurale në procedurë të rregullt, në mënyrë që të parandalohet shkelja e Kushtetutës apo, nëse ka shkelje, të korrigjohet shkelja e tillë e të drejtave themelore. Përndryshe, parashtruesi i kërkesës është përgjegjës kur rasti i tij shpallet i papranueshëm nga Gjykata Kushtetuese, nëse dështon të shfrytëzojë procedurat e rregullta, apo dështon të raportojë shkeljet e Kushtetutës në procedurë të rregullt. Ai dështim do të kuptohet si heqje dorë nga e të drejta për të kundërshtuar më tej shkeljen dhe për t'u ankuar. (Shih, *Aktvendimi në rastin K107/09, Deme KURBOGAJ dhe Besnik KURBOGAJ, Vlerësim i Aktgjykimit të Gjykatës Supreme, Pkl.nr. 61/07, të 24 nëntorit 2008, paragrafi 18*).
46. Kurdo që kontestohet një vendim në bazë të një qëndrimi juridik që është i papranueshëm nga pikëvështrimi i të drejtave dhe lirive themelore të njeriut, gjykatave të rregullta që sollën vendimin, u duhet ofruar mundësia e rishqyrtimit të vendimit të kontestuar. Kjo do të thotë se, çdoherë, kur pretendohet shkelja e të drejtave të njeriut, nuk është e thënë që ky pretendim të arrijë në Gjykatën Kushtetuese para se të shqyrtohet paraprakisht nga gjykatat e rregullta.
47. Parashtruesi i kërkesës, në këtë rast, do të duhej të ishte ankuar në mënyrë implicite apo në substancë pranë Gjykatës së Qarkut dhe Gjykatës Supreme kundër shkeljes së pretenduar të së drejtës së tij për gjykim të drejtë, pasi që ato gjykata " gjykojnë në bazë të Kushtetutës dhe ligjit" (neni 102 (3) i Kushtetutës).
48. Në praktikë, asgjë nuk e ndaloi parashtruesin e kërkesës që të ankohej para Gjykatës së Qarkut dhe Gjykatës Supreme për shkeljen e pretenduar të së drejtës së tij për gjykim të drejtë. Nëse ato gjykata do ta merrnin në shqyrtim shkeljen dhe do ta korrigjonin atë, kjo do të përfundonte; nëse ato nuk do ta rregullonin shkeljen, apo nuk do ta shqyrtonin atë, parashtruesi i kërkesës do t'i kishte plotësuar kushtet e pranueshmerisë për shterimin e mjeteve, në kuptimin që këtyre gjykatave u është ofruar mundësia e korrigjimit të shkeljes së pretenduar.
49. Në fakt, kjo analizë është në përputhshmëri me jurisprudencën e Gjykatës Evropiane, e cila parasheh që parashtruesit vetëm duhet shteruar mjetet vendore që i kanë në dispozicion në teori dhe në praktikë në kohën përkatëse, që do të thotë se janë të arritshme, në gjendje të sigurojnë zgjidhje lidhur me ankesat e tyre dhe të ofrojnë mundësi të arsyeshme për sukses (Shih, *Sejdovic kundër Italisë [GCI, nr. 56581/00, KEDNJ 2006-IJ § 46*). Duhet vlerësuar, në të gjitha rrethanat e rastit, nëse

parashtruesi i kërkesës ka bërë gjithçka që me arsye pritet prej tij ose prej saj për të shteruar mjetet vendore (*Shih, D.H. dhe te tjerët kundër Republikës Çeke [GCL, §§ 116-22]*).

50. Gjykata Kushtetuese gjithashtu aplikoi arsyetimin e njëjtë kur nxori Aktvendimet për Papranushmëri në bazë të mos-shterjes së mjeteve, më 4 dhjetor 2012, në Rastin nr. KI 120/11, Ministria e Shëndetësisë - Vlerësim i kushtetutshmërisë së Vendimit të Gjykatës Supreme A.nr. 551; më 27 janar 2010 në Rastin Nr. KI 49/09, Universiteti AAB RIINVEST SH.P.K. Prishtinë kundër Qeverisë së Republikës së Kosovës dhe më 23 mars 2010, në Vendimin e saj në Rastin Nr. 73/09, Mimoza Kusari Lila kundër Komisionit Qendror Zgjedhor.
51. Parimisht dhe në fakt, parashtruesi i kërkesës nuk mund të ankohet drejtpërdrejt në Gjykatën Kushtetuese për shkelje të pretenduar të të drejtave të njeriut dhe të lirive themelore pa e ngritur një shkelje të tillë të pretenduar në mënyrë implicite apo në substancë pranë Gjykatë së Qarkut dhe Gjykatës Supreme..
52. Sidoqoftë, Gjykata Kushtetuese konsideron se faktet e rastit nuk lejojnë një konkludim bindës se bazat e ankesës “*shkelje esenciale e dispozitave të procedurës penale, vërtetim i gabuar dhe jo i plotë i gjendjes faktike, shkelje e ligjit penal dhe vendimit mbi sanksionin penal* “ të pretenduara pranë Gjykatës Supreme e kalojnë testin e Gjykatës Evropiane. Rrjedhimisht, nuk ka nevojë që të shqyrtohet çështja në këto rrethana të rastit.
53. Për më tepër, Gjykata konsideron se parashtruesi i kërkesës nuk e ka argumentuar dhe mbështetur me prova shkeljen e pretenduar të të drejtave të tij nga Gjykata Supreme.
54. Në fakt, pretendimi i parashtruesit për shkeljen e të drejtave kushtetuese nuk paraqet bazë të mjaftueshme *prima facie* për ngritjen e rastit në Gjykatë; pakënaqësia e parashtruesit të kërkesës me vendimin e Gjykatës Supreme nuk mund të jetë bazë kushtetuese për t'u ankuar pranë Gjykatës Kushtetuese.
55. Për më tepër, Gjykata vëren se, për të pasur një rast *prima facie* që përmbush kriteret e pranueshmërisë së kërkesës, parashtruesi duhet të dëshmojë se procedurat në Gjykatën Supreme, shikuar në tërësinë e tyre, nuk janë zbatuar në mënyrë të tillë që parashtruesi të ketë pasur një gjykim të drejtë, apo që shkeljet e tjera të së drejtave kushtetuese mund të jenë kryer nga ana e Gjykatës Supreme gjatë procesit të gjykimit.
56. Në këtë kuptim, Gjykata i referohet rregullit 36 (1.c) të Rregullores së punës, e cila përcakton: “*Gjykata mund t'i shqyrtojë kërkesat vetëm nëse: c) Kërkesa është qartazi e bazuar*”.
57. Gjykata thekson se nuk është detyrë e Gjykatës Kushtetuese të trajtojë gabimet e fakteve apo të ligjit (ligjshmërisë) që pretendohet të jenë kryer nga gjykatat e rregullta, përderisa ato nuk i shkelin të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetutë (kushtetutshmëria).
58. Andaj, Gjykata nuk duhet të veprojë si gjykatë e shkallës së tretë, në rastin konkret, kur shqyrton vendimet e marra nga gjykatat e rregullta. Është detyrë e gjykatave të rregullta të interpretojnë dhe të zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe të së drejtës materiale (*Shih, mutatis mutandis, García Ruiz vs. Spain [GC], nr. 30544/96, para. 28, Gjykata Evropiane për të Drejtat e Njeriut [GJEDNJ] 1999-I*).
59. Për më tepër, parashtruesi pretendon se Gjykata Supreme, kur ka vendosur për kërkesën e tij për mbrojtjen e ligjshmërisë, nuk ka dhënë arsye të qarta përkitazi me

refuzimin e kërkesës së parashtruar dhe i njëjti, po ashtu, ankohet se Gjykata Supreme nuk ka qenë e përkushtuar ta trajtojë rastin në mënyrën e duhur.

60. Sidoqoftë, parashtruesi nuk shpjegon pse dhe si janë shkelur të drejtat e tij, ai nuk e mbështet pretendimin *prima facie* mbi baza kushtetuese dhe nuk ka ofruar prova që tregojnë se të drejtat dhe liritë e tij janë shkelur nga Gjykata Supreme dhe se i është shkelur e drejta për gjykim të drejtë dhe të paanshëm, e garantuar me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ.
61. Prandaj, Gjykata Kushtetuese nuk mund të konsiderojë se procedurat përkatëse në Gjykatën Supreme kanë qenë në ndonjë mënyrë të padrejta apo arbitrare (Shih, *mutatis mutandis*, Shub vs. Lithuania, Vendimi i GJEDNJ-së për pranueshmërinë e kërkesës Nr. 17064/06, i 30 qershorit 2009).
62. Në fakt, parashtruesi nuk ka provuar *prima facie* pse dhe si i ka shkelur Gjykata Supreme të drejtat e tij të garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] dhe me nenin 33 [Parimi i Legalitetit dhe Proporcionalitetit në Rastet Penale] të Kushtetutës, si dhe shkelje të nenit 6 në lidhje me nenin 13 të KEDNJ-së.
63. Prandaj, Gjykata gjen se parashtruesi i kërkesës as nuk ka ndërtuar e as nuk ka dëshmuar një rast *prima facie*, qoftë mbi bazën meritave apo pranueshmërisë së kërkesës.
64. Në tërësi, Gjykata konstaton se kërkesa është e papranueshme si qartazi e pabazuar.
65. Gjykata më tutje konstaton se pasi që kërkesa e parashtruesit është e papranueshme, kërkesa për masë të përkohshme nuk mund të jetë objekt i shqyrtimit prandaj dhe duhet të refuzohet.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në bazë të nenit 116 (2) të Kushtetutës; në bazë të nenit 27 dhe nenit 48 të Ligjit; dhe në pajtim me rregullin 36.1 (c), me rregullin 55 dhe me rregullin 56 (2) të Rregullores, më 29 janar 2013, njëzëri

VENDOSI

- I. TA HEDHË POSHTË kërkesën si të papranueshme;
- II. TA REFUZOJË kërkesën për masë të përkohshme;
- III. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve; dhe
- IV. TA PUBLIKOJË këtë vendim në pajtim me nenin 20 (4) të Ligjit.
- V. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Almiro Rodrigues

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani

